

[Socialministeren.]

trækker et andet Aaremaal, hvert 5te Aar kan undersøge, hvor lang Tid der nu vil være passende.

Det ærede Medlem sagde, at han var imod saa skarpe Bestemmelser, at Mestrene tabte Lysten til at oplære Lærlinge. Det er klart, at det vil vi alle sammen være imod, saa længe Lærlingeforholdene er ordnet som hidtil her i Landet. Det vilde jeg ogsaa være imod; hvis det kunde paavises, at der i Lovforslaget var indsat Bestemmelser af en saadan Karakter, at de virkelig maatte betage Mestrene Lysten til at uddanne Lærlinge, saa burde disse Bestemmelser stryges. Men det er jo noget helt andet end paa Forhaand systematisk at søge at ophidse, ogsaa politisk ophidse Haandværksmestrene mod Lærlingeforslaget uden virkelig saglig Undersøgelse af, hvad det er, det kræver, og selv om den ærede Ordfører ikke personlig kan mistænkes for at have gjort dette, ved han, at det er det, der er sket. I samme Øjeblik som dette Lovforslag kom frem, mente man fra visse Sider, at man kunde bruge det politisk til at ophidse Haandværksmestrene, og det gjorde man, endogsaa i en saadan Udstrækning, at jeg har flere Eksempler paa — nu har jeg ikke taget gamle Udklip med, ellers var jeg i Stand til at overbevise den ærede Ordfører for Venstre med Udklip fra hans egen Presse, bl. a. dette særlig ondartede „Aalborg Amtstidende“ —, at man har haft Interviews med Haandværksmestre, som udtalte sig skarpt om dette Lærlingeforslag, men som paa Spørgsmaalet om, om de havde læst det, svarede: Nej, det har vi ganske vist ikke. Den Art Agitation giver jeg ikke meget for, men det er den, der er ført stadig væk. Jeg gad vide, hvor mange af dem, der har rejst rundt og optraadt paa Møder som Agitatorer mod dette Lærlingeforslag, der overhovedet har sat sig ind i det.

Den ærede Ordfører forvarede sig imod den Beskyldning fra min Side — som jeg forhaabentlig heller ikke har fremsat —, at han skulde have sigtet mig for at have villet rette noget Angreb paa Haandværkerstanden, men han henviste til, at der allerede i 1929 — saa langt maatte den ærede Ordfører tilbage — af en eller anden Radikal var rettet et Angreb imod, jeg tror, det hed Staunings Lærlingeforslag. Jeg ved ikke, hvad der sigtes til; det kan ikke være dette Lærlingeforslag, for det var ikke udarbejdet i 1929, og Stauning har heller ikke udarbejdet noget. Jeg er ude af Stand til at tænke mig, hvad der sigtes til, men denne radikale eller forhenværende eller i

hvert Fald i 1929 radikale Mand havde udtalt, at hvis Socialdemokratiet blev Flertal, saa blev der trange Tider for den lille Haandværksmester her i Landet — det maa vel være, fordi det havde fremsat et Lærlingeforslag. Naar jeg ser paa Tallene fra det sidste Valg, synes i hvert Fald denne ene Haandværksmesters Opfattelse ikke at være delt af det store Flertal; der er da ikke blevet trange Tider for Socialdemokratiet efter dette Valg, men derimod for Venstre.

Johannes Jensen: Den sidste Udtalelse af den højtærede Socialminister var jo af mere storpolitisk Karakter og uden Forbindelse med det her foreliggende Forslag, og jeg skal ikke følge den højtærede Socialminister med Spaadomme om, hvorvidt det bliver trange Tider eller ikke for den Regering, der sidder nu. Der er jo forløbet saa kort Tid siden den 16. November, at det vistnok vil være for tidligt at udtale sig om, hvilke Vanskeligheder og Besværligheder denne Regering og vi alle kan faa i den Tid, der kommer.

Men jeg vil gerne gøre opmærksom paa, da jeg gjorde mig skyldig i en Fejltagelse, da jeg sidst havde Ordet, idet jeg nævnte Aaret 1929. Det Forslag, jeg omtalte, skrev sig fra Aaret 1926; men det spiller jo i denne Sammenhæng aldeles ingen Rolle; thi enhver kunde forstaa, at det, jeg sigtede til, var det Forslag til Lærlingelov, som blev fremsat under det socialdemokratiske Ministerium, vi havde fra 1924 til 1926.

Med det samme vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger i Anledning af den Forstaaelse, den højtærede Socialminister lagde ind i mine Udtalelser angaaende de københavnske Haandværkere. Jeg nævnte, da jeg første Gang havde Ordet, at Lærlingeuuddannelsen her i Landet i overvejende Grad fandt Sted i Landdistrikterne, i nogen Grad i de danske Købstæder og i mindre Grad i København. Jeg omtalte overhovedet ikke de københavnske Arbejdere. Jeg konstaterede kun de tre Ting — jeg nævnte ikke Tallene, men jeg kunde godt have nævnt dem, for jeg har dem. Jeg konstaterede kun, at der uddannes meget faa Haandværkerlærlinge her i København, nogle flere, dobbelt saa mange, i Købstæderne, men det største Antal paa Landet. Det var det, jeg satte en Streg under, og jeg vilde dermed søge at bevise, at man her i København var meget lidt opsat paa at paatage sig den Opgave, de Udgifter og den Ulejlighed, der er ved at uddanne Lærlinge. I den Forbindelse var det, jeg tilføjede, at man skulde være forsigtig med at skærpe Be-